

28. 6. TRINAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

Sv. Mise: 8:30 Ždala, 9:45 Gola, 11:00 Gotalovo

29.6. Ponedjeljak Petar i Pavao ap	18:30 Ždala: + Valent Foruglaš i rod. 20:00 Gola: + Bernard Pošta
30.6. Utorak Rimski prvomuč.	20:00 Gola: + Saša Ramač
1.7. Srijeda Aron	20:00 Ždala: + Milan i Marija Grčić i rod., Stjepan i Barbara Fosić i rod., Dragutin Ferenčić i rod.
2.7. Četvrtak Višnja	20:00 Gotalovo: + Josip Petrović i rod.
3.7. Petak Toma ap	20:00 Gola: + Ivan, Ana, Šandor, Marija i Franjo Pavešić
4.7. Subota Elizabeta Port.	20:00 Gola: + Josip i Ana, Franjo i Roza, Đuro i Roza Crlenjak, Đuro i Milka Kiš
5.7. ČETRINAESTA NEDJELJA KROZ GODINU	8:30 ŽDALA: + Ivica Tot, Marijan Tot, Mladen Ivančan 9:45 GOTALOVO: + Stjepan i Nevenka Premec 11:00 GOLA: župna

**Župe Sveta Tri Kralja - Gola i Presvetog
Trojstva - Ždala**
TRINAESTA NEDJELJA KROZ GODINU - A
28. 6. 2026.

Evandjelje: Mt 10,37-42

Tko ne uzme križa, nije mene dostojan. Tko vas prima, mene prima.

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju

U ono vrijeme: Reče Isus svojim apostolima: »Tko ljubi oca ili majku više nego mene, nije mene dostojan. Tko ljubi sina ili kćer više nego mene, nije mene dostojan. Tko ne uzme svoga križa i ne pođe za mnom, nije mene dostojan. Tko nađe život svoj, izgubit će ga, a tko izgubi svoj život poradi mene, naći će ga. Tko vas prima, mene prima; a tko prima mene, prima onoga koji je mene poslao. Tko prima

proroka jer je prorok, primit će plaću proročku; tko prima pravednika jer je pravednik, primit će plaću pravedničku. Tko napoji jednoga od ovih najmanjih samo čašom hladne vode zato što je moj učenik, zaista, kažem vam, neće mu propasti plaća.«

Riječ Gospodnja.

Razmatranje uz evanđelje

Obzirnost je nešto što je vlastito čovjeku, pa stoga može imati pozitivne i negativne posljedice na ljudsko življenje. Obzir može osobu sprečavati u slobodi, u osobnom opredjeljenju. Neki zajednički zakon 'guta' sve pojedinačno. Pojedinač se mora utopiti, žrtvovati obzirima, osobito obzirima prema roditeljima, bratstvu... Obzirnost, opet, može čovjeka spasiti od svojeglavosti, od dubinskog egoizma, od nedozrelosti.

Tako je obzir neke spasio od nezrelog eksperimentiranja, a i od tragičnih svojeglavosti. Znači, potrebno je uočiti kriterij u čemu je obzirnost validna, a u čemu je štetna. Obzir treba uskladiti s većim principima, prema trajnim principima. Ipak, kada je u pitanju savjest, mislim, tada se ne bi smjelo podlijegati nikakvom obziru.

Savjest je iznad obzira. Sa savješću (svojom) čovjek ne smije praviti kalkulacije jer bi mu se to povratilo kao duševni nemir i nesigurnost. Zato svatko treba poštivati slobodu savjesti. To spada u osnovni civilizacijski kodeks ljudskih osnovnih prava.

Ipak, svi smo svjesni da je baš savjest jako puno ugrožena. Vrhunac kultiviranosti religijske i civilizacijske bit će slobodna ljudska savjest. To je, čini se, još san čovječanstva.

Isus se obraća apostolima i svim ljudima koji će njega slijediti.

Postavlja odnos roditelja, djece i savjesti. Isus je izjednačen s ljudskom savješću, ljudskim opredjeljenjem. Iako su to čovjeku najbliži, ipak nisu niti mogu zagospodariti ljudskom savješću. Ne radi se ni o kakvom suprotstavljanju Isusa i roditelja, nego se govori o slobodi opredjeljenja.

Čovjek je slobodan opredijeliti se bez obzira na svoje roditelje i djecu. Kad Isus govori o ljubavi oca i majke više nego li njega, nije ga dostojan. Tim Isus ne umanjuje ljubav roditelja, nego stavlja apsolutnu istinu (ljubav, dobrotu... = Isus) iznad roditeljske ljubavi.

Isto pravilo vrijedi za roditelje i za djecu. Ovo je u konačnici zdravo i dobro za roditelje i za djecu. Ipak treba naglasiti da Ljubav Isusa ne isključuje ljubav roditelja, zato ne treba ih suprotstavljati osim u

slučaju da jedna ljubav oduzima slobodu drugome. Izabrati vjernost Isusu znači znati reći nepravdi, znači boriti se protiv korupcije, itd. Čak vrlo često znači i karijeru žrtvovati.

Nema dvojbe da je vjera uvijek čin slobode. Slobodna od svih i svakih obzira. To je osnovno pravilo, ali nažalost uvijek ne poštivano. Nažalost, roditelji su vrlo često 'neobjektivni' i ne vide 'istinu' svojeg djeteta. I tako se događa da roditelji 'zadnji' saznaju istinu svojeg djeteta. Da li su današnji roditelji previše 'zaljubljeni u svoju djecu?

Vjerojatno je istinito da roditelji nisu objektivni prema svojoj djeci. To potvrđuju i narodne poslovice, pa i antropološka istraživanja. (O ovome je dosta pisao Weininger, Drugi pol).

Nažalost, kao da danas roditelji nisu snažni da vide realno svoju djecu. Pa tu se griješi počevši od izbora zvanja do zdravih i bolesnih prosuđivanja.

Graditi svoju osobnost, samoga sebe, iziskuje spremnost na žrtvu, na nošenje sveg životnog križa. Preskočiti taj životni križ je nemoguće ako čovjek želi biti osoba i slobodno odlučivati po svojoj savjesti. Tko god poštuje ljudsku savjest taj se opredijelio

za Isusa. Isus se izjednačuje sa slobodnom savješću, s čovjekovom slobodom. Tko god ugrožava čovjeka taj ugrožava samoga Isusa. Isusovo izjednačavanje s ljudima, izjednačavanje Boga s čovjekom je nešto što cijelo kršćansko vjerovanje svodi na svakodnevno pošteno življenje. Kršćanstvo (vjera sljedbenika Isusa Krista) je prvenstveno konkretni život, a tek drugotno 'ideologija'. Tako je kršćansko vjerovanje je vrlo jednostavno i vrlo zahtjevno. Zahtjeva odricanje svojeg egoizma, nošenje svojeg životnog tereta. Kristov nasljednik je svjedok transcendencije (božanstva). Tu slobodu čovjek ne smije žrtvovati ni bilo kojem obziru. Žrtvovanje obziru bilo bi propast i nemir čovjekove savjesti.

Izvor: *dominikanci.hr*

